

Müge İplikçi

miplikci@gazetevatan.com

Anneee, öpücükler ne renk olur?

Cuma günü, 11 kişinin hayatına kasteden, saatlerce trafiği tıkayan o metrobüs kazası iki insanın sinirlerine hakim olamaması nedeniyle yaşandı. Ancak burada asıl fark edilmesi gereken husus, bu insanların beter öfkесinin (hezeyanlarının), bir nedenden çok bir sonuç olduğu gerçeği. **Neyin sonucu diye soracak olursanız, elbette yaşadıklarımız, deneyimlediklerimiz ve yaşamakta olduğumuz diyebilirim.** Birbirine saygı ve sevgiyi bu kadar unutmuş; birbirlerini anlamaya çalışmaktan vazgeçtim, birbirini hoş görmekten bu kadar yoksun insanların yaşadığı bir ülkede tek bir şemsiye bazen anları elimizden çalan koca bir silah haline dönüşebiliyor. Bu sahiden de bir neden değil, bir sonuç... Yıllardır 'düşmanlarla çevrili' olduğu öğretilen sevgisiz, tahammülsüz insanların kendine bir çırpıda düşman yaratmasının hazin ve ürkütücü öyküsü. Bunun kaynakları için evlere, ders kitaplarına, sınıflara bir göz atmak sorunu tümünden ortadan kaldırmaz ama önlem almamıza yardımcı olabilir. Ve bazen, en azından ilk etapta **sevgi ve yaşam bazında önlem almak**, hem geçmiş, hem şimdiki zamanı hem de geleceği görebilmek demektir.

***

Ve gelelim bugünkü başlığıma. Bu, bir kitapta karşıma çıkan bir cümle. Rocio-Bonilla'nın yazıp çizdiği ve MürenBeykan'ın dilimize kazandırdığı 'Öpücük Ne Renktir?' adlı bu kitabı, gencecik okurlarla mercek altına aldık. Bu 'genç okurlardan' çoğu daha okuma yazmayı sökmüş değildi; bu yüzden de duyguların renklerini hemen hepimizden daha iyi tahlil edebiliyorlardı. Kitabın yol göstericiliğinde öpücüğün, başka bir deyişle sevginin renklerini adım adım düşündüler ve kendi deneyimlerini işin içine katarak sevginin rengini kağıtlara yansıttılar. İçlerinden bir tanesi diri bir yeşille tıpkı bulmacalardaki gibi bir yol çizdi. Sanki sevginin bir labirent olduğunu ama her daim umuda işaret ettiğini dile getirmek istiyordu. Kimi içinse babanın yanığına kondurulan bir renki sevgi, kimi için anneyi mor mor kucaklamak... Kitabın sonuna doğru, müthiş çizimlerin eşliğinde hepimizi şaşırtan bir şey oldu. Tek tek renkler mavisi, kırmızısıyla, sarısıyla iyiydi, tamam, ama... **Sevgi başka bir rengin adıydı. Sevgi, tam da yazımın başlığına koyduğum gibi, kitabın kahramanı Minimoni'nin kafası karışmış bir şekilde annesine seslenip bulduğu o cevaptaydı.**

Kitap tanıtımlarında pek tercih edilmez ama ben yine de son sayfayı sizinle paylaşacağım. Minimoni annesini öper ve sayfa renk renk kalplerle dolar. Anlarınız ki **öpücük renktir, sevgi rengârenktir...** Güneşin renkleri gibi. Bunu keşfeden bir çocuğun gelecekte bir otobüste ister şoför koltuğunda olsun ister yolcu, bir şemsiye ve ardından gelen yumruklarla hayatı hem kendine hem de etrafına zehir etmeyeceğine eminim. Ve daha neler neler... Günışığı Kitaplığı'ndan çıkan bu güzel kitabı sadece genç okurlara değil yetişkinlere de önermemin asıl nedeni bu.

***

Anneee, öpücükler ne renk olur sorusu, bugünkü yazımda başka bir açılıma da sahip. Bu cumartesi, Cumartesi Anneleri Galatasaray'da 600. kez toplandı. Evlatlarını faili meçhullerle yitiren bu anneler (ve babalar), bu ülkenin insanları. Evlatları, faili meçhuller de. Anneler, vicdanımızı harekete geçirmek için 600 haftadır orada. **Peki bizler nerelerdeyiz? Bu faili meçhuller yokmuş, hiç yaşanmamış gibi davranan, renkleri, nedenle sonucu karıştırıp duran bizler, bu ülkenin insanları...** Sorulması gereken asıl soru budur.